

נערה בלונדית ותכולת = עיניים הוכרזה לסו

מצטלמת כמעט רק איתו. הוא צלם שיכול לצלם לאל ולוונ. יש לו סיגנון וכישרון. נערות הוהר החולמות על עתיד בממלכת הדוגמנות, חושבות שאין דבר יותר קל מ' אשר לעמוד בפני המצלמה עם הבגד הדרוש. עלמה יכולה להסביר להן שהן טועות: "אם בכגד אין תנועה," היא אומרת, "הוא אינו שווה כלום. אני והצלם שלי משתדלים להכניס לתוכו תנועה."

"מה שפחות חשוב בשביל דוגמנית זה הפאר. אני אינני יוצאת מגודרי כדי להיראות מפוארת. אני נורא מפורזת, תמיד שוכחת משהו. לקה על הציפורניים, תכשיט, או משהו אחר. אני לא יודעת, אולי רואים את זה. אבל בגלל הדאגה הזאת הכל נראה ב' סדר. המתח הזה, שבא עם הדאגה והפחד שזה לא יהיה טוב, עושה אותי מסוגלת לעמוד עשרים וארבע שעות בפני המצלמה. אני עומדת בפניה עד שנוצר בינינו הקונ' טקט. אני עושה את העבודה שלי ביסודיות. "באים אלי מפרסמים ומבקשים ממני ל' הציג בתמונה את הכפל הזה או את הכפי

מה עשה אותה למדגימת המדינה, מלבד המידות הארוכות והצרות שלה, השמש שלה, השיער הבלונדי, העיניים הכחולות ולאח פלצ'ר? לפי דבריה, היה זה הנסיון והעבר' דה הקשה. במשך שנים, למשל, היא עבדה על האיפור שלה. כל יום היתה משנה אותו, מחליפה אותו ומציירת אותו שוב ושוב בכל הצורות האפשריות. עכשיו יש לה כבר נס' יון כשטח זה. בקלות רבה, ללא כל מאמץ, היא משנה את האיפור שלה, מחליפה אותו, ומציירת אותו שוב ושוב מתדש. היא עוקבת, בצרפתית ובאנגלית, אחרי כל

"אני

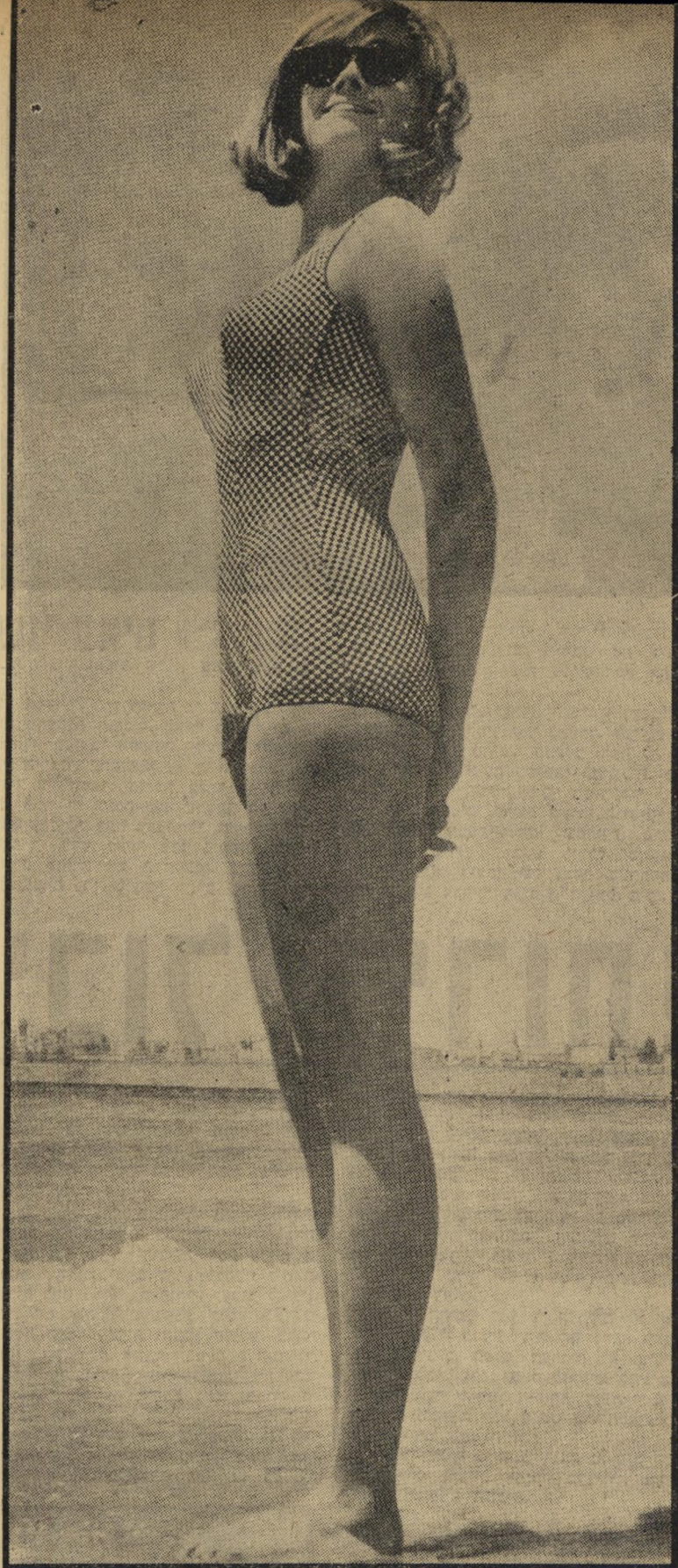
לא קורב!"

תור ההוא. אני אינני קולב. אני מכניסה חיים ותנועה לתוך הבגד. בכל זאת, כל פעם כשאני רואה את התצלומים שלי מלפני חוד' שנים, אני חושבת שהם לא טובים. זה יוצר אצלי מתח לקראת הצילומים הבאים."

בתור דוגמנית מנוסה היא מתאפרת ב' משך חצי שעה. אינה חושבת את עצמה ליפה במיוחד, "סתם נאה". היא יודעת שיש

הנעשה בעולם האופנה. היא מתאפרת שוטף בשתי השפות. כל זה היה כמובן מתבזבז לולא היה לה צלם טוב.

"הצלם שלי," היא מספרת, "הוא הצלם הטוב ביותר בארץ. כשאני עומדת מול ה' מצלמה שלו, אני לא רואה אנשים, לא שו' אצת כלום. קיימים בשבילי רק הצלם וה' מצלמה. יש בינינו קונטקט בלתי רגיל. אני

"מה ארוך, צר ותמיד שטוף שאש?"

שאלה נשאלה עליידי מודעות הפיר' סמת של א'על. התשובה שניתנה על ידן פשוטה מאוד. צרות, ארוכות ושטופות' שמש הן עלמה בן-פורת ומדינת ישראל. ה' מודעות מוכיחות זאת בעזרת תמונותיה הארוכות (170 ס"מ) של עלמה בן-פורת הרזה (49 קילו בבוקר, 51 קילו בערב) והשוזפה. מלבד זה שעלמה מציגה את המדינה, היא מציגה גם שמלות, חולצות, מכנסיים ובגדי' ים. אבל היא מציגה אותם בצורה לגמרי מיו' חדת ובלתי-ישראלית. כשהיא לובשת שמלה, היא אינה נראית כאילו שאלה אותה מהאמא שלה, וכשהיא מחייכת אל המצלמה, אין היא נראית כמו זוג לחיים שהרכיבו עליהן ריסים מלאכותיים ואף פלאסטי. כשהיא מרי' מה את ידה כדי להראות את הבגד אותו היא לובשת, אין היא נראית כאילו מגרד' לה משהו בגב.

בקיצור, היא אינה דומה לדוגמנית ישר' אלית. היא נראית בהחלט כמו משהו שגולד' לידה חוקית בין דפי הווג או האל. אבל היא לא נולדה שם. היא נולדה בבית ישראלי

דברים בעלמה

בצאתה ממלון בתל-אביב, פגשה עלמה בן-פורת במפתיע בבעל בית' מיואש, שהיה קרוב לדמעות. הוא התחנן לפניה להופיע בתצוגה, ה' להיערך תוך שעתים, הסביר: "את השימלה היפה ביותר, שתיכננתי, לא הייתי מוכן למסור לשום דוגמנית אצ'